

NECROLOGIE AART VAN DER HOUWEN (83) MOEST ALS VEILINGMEESTER ZELF KUNSTWERK KOPEN

Kleurrijke liberaal met hart van goud

Hij was een kleurrijk Zutphenaar, ook in de letterlijke zin van het woord (verrassende colbertjes, blitse schoenen). Wilde je als uitkeringsgerechtigde een eigen bedrijfje opzetten, dan was Aart van der Houwen je man. En hij hoefde er geen cent voor te hebben. Afgelopen week overleed hij.

Sander Grootendorst

Zutphen

Een liberaal in hart en nieren, vrijgevig, uitgesproken, kritisch, maar consequent 'op de inhoud', nooit tegen de schenen. Altijd zichzelf. Behulpzaam en slim. Dat was Aart van der Houwen. (1941-2024).

Een anekdote: op een novemberdag in 2017 bekleedde Van der Houwen, sinds zijn 58ste gepensioneerd, maar des te actiever in de samenleving, een eenmalige rol als veilingmeester. Dat was bij de verkoop van schilderijen uit de nalatenschap van de Zutphense journalist Harry Dijkman.

Als er ooit iemand was met het hart op de goede plaats, dan was hij het

– Yvonne van der Houwen, weduwe

Afen toe blufte Van der Houwen: hij zei dat er telefonisch al geboden was: 70 euro, 100 euro. Wanneer er niemand reageerde, zag de veilingmeester zich gedwongen toch enthousiast 'verkochte!' te roepen. Zich er terdege van bewust dat hij het kunstwerk zelf moest aanschaffen, al zei hij dat er niet bij. De opbrengst was bestemd voor een project in Kenia, hij had het er er graag voor over.

Er zijn uit het leven van Van der Houwen nog veel meer van dit soort anekdotes te vertellen.

„Het typeert Aart ten voeten uit”, zegt zijn vrouw, Yvonne. „Als er ooit iemand was met het hart op de goede plaats, dan was hij het. Ons huis kwam ondertussen natuurlijk wel steeds voller te staan...”

Necrologie

**Aart van der Houwen
1941 – 2024**

Daaraan lag Van der Houwens fanatieke verzamelhobby mede ten grondslag: van tweedehands boeken tot serviezen. Niet ver van hun woning bewaarde hij de boeken in een garagebox. Op markten deed hij ze voor zachte prijsjes van de hand – vaak ook weer voor het goede doel.

Het hart van zijn antiquarische boekencollectie bestond uit een groot aantal reisgidsen van Baedeker. „Die nam hij mee op onze vele reizen. Hoewel ze verouderd waren, wist hij er bestemmingen in te vinden die in de moderne gidsen ontbreken. Het leverde mooie en spannende tochten op.”

Enorme afstanden

Ze hebben wat afgereisd, Aart en Yvonne. Enorme afstanden – te voet: „De Lycean Way in Turkije, ruim 500 kilometer, met rugzak. Van Zutphen naar Genève, ook met rugzak, ruim 1000 kilometer.” Om maar enkele voorbeelden te noemen. En op de fiets: „In Frankrijk, twee zware tochten in Spanje, in Duitsland, Italië, Griekenland, Ierland, Cuba. Vorig jaar mei nog naar Rome.”

Vorig jaar? „Ja, en het is ons gelukt. Met Aart ging het al wel wat minder, bij hem was in januari beginnende dementie geconstateerd. Dus ik reed voorop, hij moest volgen.” Ook daarna volgden nog reizen, naar Spanje, naar Denemarken (augustus dit jaar).

Maar de man die zijn leven lang precies wist waar hij zich op de landkaart bevond, raakte het spoor toch langzaam maar zeker bijster. „Wat een rotziekte is het toch”, zegt Yvonne. Met alle liefde die ze in zich heeft, werd ze de mantelzorger van de man met wie ze 58 jaar geleden trouwde.

▲ Aart van der Houwen stond in Zutphen bekend als behulpzaam en slim. FOTO RONNY TE WECHEL

„Aart is van 1941. Geboren in Dordrecht. Een oorlogskind, zei hij. Zijn vader zat in het leger; hij heeft de Militaire Willemsorde ontvangen. Aart bezocht de Montessori-kleuterschool, waar ik twee jaar later naartoe ging. Hebben we elkaar toen al eens gezien? We weten het niet. Wel een mooi idee.”

Smoorverliefd

„Later zat hij op de hbs. Daar heeft-ie een keer een schoolstaking georganiseerd, de scholieren vonden dat ze ijsvrij moesten krijgen. Vanwege hernia was hij er een jaar uit, dat is gelukkig weer helemaal goed gekomen. Hij ging economie studeren – in die tijd leerden we elkaar kennen. We waren meteen smoorverliefd.”

En dat is nooit meer overgegaan.

Van der Houwen kon na zijn studie aantreden als secretaris van de Kamer van Koophandel (KvK) in Venlo. „Ons huis stond in Tegelen. Een hele overgang van Alblasserdam, waar onze zoon Jacco is geboren. In Tegelen onze dochter Madeline. Aart

werd gevraagd of hij wat voor de VVD wilde doen, zo is hij in de politiek beland. Al snel zat hij in het hoofdbestuur.”

Na vier jaar hielden ze het in Limburg voor gezien, ze verhuisden naar Zutphen. Daar was hij aangenomen als secretaris van de KvK in deze regio. „We wilden 5 jaar blijven... Dat is nu 52 jaar geleden.”

Columns

Van der Houwen werd lid van Provinciale Staten in Gelderland. Hij schreef enkele jaren columns voor *de Stentor*.

Yvonne, al zeer betrokken bij Amnesty International, en al even kleurrijk, begaf zich eveneens in de politiek, als VVD-raadslid en wethouder. Zo werden de Van der Houwens een bekend en graag gezien duo in Zutphen en omstreken. Een ware twee-eenheid.

In de nacht van maandag 25 op dinsdag 26 november is Aart van der Houwen thuis in zijn slaap overleden. Hij werd 83 jaar